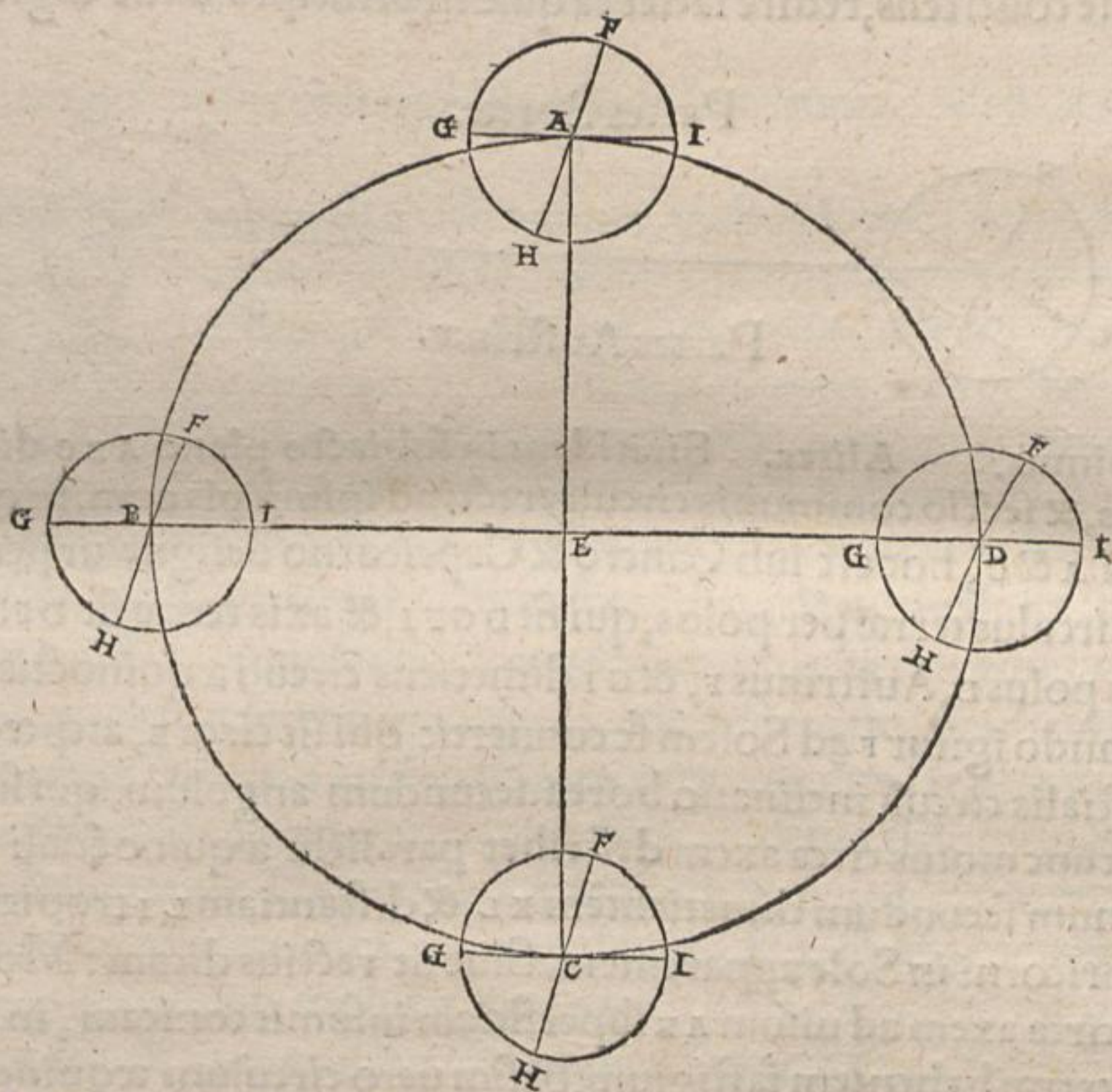

declinatio Borea H ad Solem cōuersa efficit. Quoniam declinatio æquinoctialis ad $A E$ lineam per reuolutionem diurnam detornat sibi tropicum hyemalem parallelum secundum distantiam, quam sub $E A H$ angulus inclinationis compræhendit. Proficiscatur modo centrum terræ in consequentia, ac tantundem F maximæ declinationis terminus, in præcedentia: donec utriusque in B peregerint quadrantes circulorum. Manet interim $E A I$ angu-

lus semper æqualis ipsi $A E B$, propter æqualitatem reuolutionum, & dimetientes semper ad inuicem $F A H$ ad $F B H$, & $G A I$ ad $G B I$, æquinoctialisque æquinoctiali parallelus. Quæ propter causam iam sæpe dictam apparent eadem in immensitate cæli. Igitur ex B Libræ principio, E sub Ariete apparebit, concidetque sectio circulorum communis in unam lineam $G B I E$, ad quam diurna reuolutio nullam admittet declinationem, sed omnis declinatio erit à lateribus. Itaque Sol in æquinoctio uerno uidebitur. Pergat centrum terræ cum assumptis conditionibus, & per-

c iij acto